

af Svinenes store Frugtbarhed og hurtige Udvikling — der gaar jo kun 8, 9, højest 10 Maaneder mellem hver Generation, der sendes til Slagteriet — bringer Produktionen af Svin hyppigt vedkommende Opdrætter Erfaringer i Form af Penge, og det virker meget kraftigere end mange Teorier om, hvilken Race der skal være den bedste. Nu er det godtgjort ved mangfoldige Forsøg og hævdet i Masser af Føredrag, at som Slagterisvin er en Blanding af Yorkshire-Racen og den danske Race den bedste. Men det nytter ikke, for Opdrætterne købe nu en Gang kun den Slags Svin, som den praktiske Erfaring viser dem, at de faa mest ind for som Slagterisvin. Naar Staten yder Støtte til Avlscentrene, hvor der altsaa er de bedste Racesvin, dels Yorkshire-Racen, dels en saa god og ren dansk Race, som kan tilvejebringes, og giver Bidrag til Præmier, mener jeg, det er alt, hvad der med Rimelighed kan forlanges af det offentlige.

I Afsnittet om „andre Foranstaltninger“ ere Kontrolforeningerne dem, der i alle Maader springe stærkest i Øjnene, og jeg vil erkende, at der er maaske ikke nogen Enkeltforanstaltning under hele Kvægbruget, der bringer saa hurtige Resultater og har gjort saa megen Gavn som netop Kontrolforeningerne. Jeg skal i dette Øjeblik se bort fra, hvad Betydning det har udadtil i større Kredse, men for Ejeren er dette at faa Klarhed over, hvilke af hans Køer der giver det største og bedste Udbytte, af uvurderlig Betydning. Derfor forekommer det ogsaa mig fuldkommen rigtig, at man i denne Lov vil beholde det samme Bidrag til Kontrolforeningerne, som har været fastsat i de hidtidige Love, for det er en Fremtoning, som er i stærk Udvikling, og det med Rette. Der er sagt, at det er en betydelig Nedsættelse, der er foretagen, idet Bidraget til hver enkelt Assistent er sat 50 Kr. ned, men det ligger i den Mangfoldighed, der efterhaanden opstaar, og som gør, at hvis der skulde gives det samme Bidrag som før, maatte Beløbet sættes betydeligt op. Jeg henstiller imidlertid, om det ikke, ligesom man har skærpet Kontrollen ved de andre Grene under Husdyrloven, Dyrskueforeningerne og Avlsforeningerne, kunde være berettiget nu, da Kontrolforeningerne have faaet saa godt Fodfæste, ogsaa der at skærpe Kontrollen. Jeg har talt for den Ting, allerede da vi for et Par Aar siden havde denne Sag til Behandling, og jeg kan ikke undlade at gøre det samme nu.

Der fordres kun, at en Forening skal bestaa af mindst 10 Medlemmer, og at Foreningerne skulle omfatte mindst 200 Køer for at faa Bidrag, at de skulle være under fælles Ledelse, at Køerne skulle have Nummer, og at der skal gives Oplysninger om Mælkemængden, Mælkefedmen og Foderforbruget. Foderforbruget er det vel rigtigt at tage med, skønt jeg tror, at alle praktiske Landmænd ville indrømme, at det er maaske det svageste Punkt i de Fødringer, der stilles. For det første beror det paa Mandens egen Opgivelse, og jeg vil ikke sige, at nogen vil bedrage, men jeg tror, der er mange, der ikke rigtig vide Besked med, hvor mange Pund de give hver Ko. I mange mindre Brug gaar vedkommende op paa Loftet og skraber Skraa eller Foderstoffer i en Sæk saadan paa Slump. Kontrolassistenten maa imidlertid sætte et Tal i Regnskabet, men Regnskaberne ere paa det Omraade meget ofte upaalidelige. Dernæst forekommer det mig, at de Foderenheder, hvortil man beregner en Græsningsdag, ere noget af det mest upaalidelige, der kan findes i noget Regnskab, navnlig naar man, hvad jeg tror er Regelen i Kontrolforeningerne, er kommen ind paa at beregne Græsningsdagens Foderenheder i Forhold til det Mælkeudbytte, Køen giver. Det, mener jeg, er ganske upaalideligt, thi Konsekvensen maatte blive, at den golde Ko slet ingen Foderenheder fik, naar den er paa Græs, og det er dog absolut ikke rigtig. Jeg nægter ikke, at det ser godt ud at have dette med, men jeg er bange for, at det i nogen Maade virker villedende.

Derimod maa der naturligvis lægges meget mere Vægt paa Mælkeudbyttet og Mælkefedmen, men efter den Betydning, disse Tal have faaet i hele vor Udvikling, mener jeg, at man maa kræve en noget bedre Kontrol end hidtil, naar Staten skal give Penge dertil. Til de enkeltes egen Efterretning kan det i og for sig være ligegyldigt. Den vedkommende fodrer vel alle sine Køer selv, og for at han kan finde de bedste i Flokken o. s. v., gør det mindre til Sagen, men jeg ved ganske vist, at gennem Kontrolforeningen udtager Assistenten ikke paa langt nær hver Gang alle Prøverne, men vist som oftest kun hveranden Gang, og jeg er bange for, at baade Mælkeudbyttet og Mælkefedmen paa den Maade kunne blive temmelig usikre. Naar jeg siger dette, har jeg maaske noget at kunne støtte mig til. Vi se jo aarlig de Regnskaber, som Kontrolforeningerne aflægge, men jeg ved fra de Folk, der have